

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/437/2018/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

66/2019. (II. 28.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) a panaszos¹ 2018. november 29-én előterjesztett **panaszát** a 2019. február 28-án megtartott zárt ülésén született döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést fogantató szerv – a Megyei Rendőr-főkapitányság – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedésre nem került sor, mivel alapjog korlátozása jogszerűen történik.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

1) A panaszos 2018. november 29-én, postai úton előterjesztett panaszában szeptember 19-i és november 27-i elővezetését kifogásolta. A beadványból az derül ki, hogy a panaszt lakhelyéről vezették elő elől, és a panaszos említést tesz súlyos, krónikus beteg édesanyjáról, amellyel kapcsolatban azonban megjegyezte, hogy a rendőrök megértőek és családcentrikusak voltak. A panaszos elmondása szerint az elővezetések miatt szóbeszéd tárgya lett szomszédság körében, amelyek megítélései szerint túlzók voltak.

A panaszos úgy nyilatkozott, hogy hozzájárul ahhoz, hogy a Testület a panasz alapján hozott állásfoglalását – teljes körűen anonimizált formában – közzétegye, illetve arról sajtóközleményt jelentessen meg. És ahhoz is hozzájárul, hogy a Testület a panaszt további kivizsgálásra áttegye az eljárást fogantató rendőri szervhez, amennyiben azt állapítja meg, hogy a panaszban foglalt intézkedés a panaszos alapvető jogait nem vagy csak csekély mértékben sérti.

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

A panaszos beadványához több iratot csatolt, amelyek közül a Testület az alábbiakat látta indokoltnak ismertetni.

a) A panaszos a beadványához csatoltan megküldött bíróságnak címezett három levelet, amelyben egy büntetőüggyel – többek között idézéssel és tanúvallomással– , valamint polgári ügygel kapcsolatos kifogásait részletezi.

b) A panaszos megküldte továbbá a Járásbíróság 2018. október 2-án kelt végzését, amelyben becsületsértés vétsége miatt *T. Á.* ellen indított büntetőügyben elrendelte a panaszos elővezetését 2018. november 27. napján 9 órára, tekintettel arra, hogy a panaszos 2018. június 11. napjának 9 órára kitűzött tárgyaláson szabályszerű idézésre nem jelent meg, távolmaradását nem mentette ki. Ezért a bíróság a következő határrapra elrendelte az elővezetését.

c) A Járásbíróság 2018. október 18-án kelt végzésében kötelezte a panaszost, hogy a fenti büntetőügyben elővezetésével kapcsolatban keletkezett költséget fizesse meg a Megyei Rendőr-főkapitányságnak (a továbbiakban: Megyei Rendőr-főkapitányság). A végzésből kiderül, hogy 2018. szeptember 19-én a rendőrség megkísérelte a panaszos elővezetését N. települési tartózkodási helyéről, amely helyen azonban ő nem volt feltalálható. A bíróság egyidejűleg elrendelte a másik, D. települési tartózkodási helyéről történő elővezetését, azonban a R. városi Rendőrkapitányság (a továbbiakban: R. Rendőrkapitányság) innen sem tudta elővezetni, mert a panaszos ezen a címen sem volt fellelhető.

d) A Megyei Rendőr-főkapitányság 2018. szeptember 3-án kelt levelében tájékoztatta a panaszost, hogy az Országos Rendőr-főkapitányságra megküldött, 2018. szeptember 19. napjára szóló bírósági idézés tárgyú beadványát, a lakhelye szerinti illetékes Sz. városi Rendőrkapitányságra (a továbbiakban: Sz. Rendőrkapitányság) továbbította.

e) A panaszos megküldte a Belügyminisztérium tájékoztató levelét, amelyben felhívták a figyelmét, hogy 2018. augusztus 23-án érkezett bírósági eljárást érintő, bíróság által elrendelt elővezetéssel kapcsolatos beadványa nem tartozik a belügyminiszter feladat- és hatáskörébe.

2) A panaszos 2018. december 20-án újabb beadványt terjesztett elő, amelyben előadta, hogy tárgyalásra idézést sem a D. települési, sem N. települési címre nem kapott, ezért tarja a rendőri intézkedéseket jogszerűtlennek.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a rendőrséghez. A rendelkezésre bocsátott dokumentumokból az alábbiak állapíthatók meg.

1) K. r. zászlós körzeti megbízott 2019. január 11-én kelt jelentésében az alábbiak olvashatók.

K. r. zászlós 2018. november 27-én az eligazítást követően, alosztályvezetői utasításra indult el R. Rendőrkapitányságról 6 óra 50 perckor, hogy elővezesse a panaszost. A rendőr 7 óra 5 perckor jelent meg D. településen az A. út 73. szám alatt, ahol egyedül fogadta a panaszos édesanyja. K. r. zászlós neki napszaknak megfelelően köszönt, közölte vele nevét, jelvéyszámát, majd tájékoztatta jövelele céljáról. Felvilágosította továbbá a hatóság félrevezetésének következményeire, amelyet ő tudomásul vett. Ezt követően a panaszos édesanyja kérdésre elmondta, hogy az ingatlan a saját tulajdonát képezi, és ő ott egyedül lakik. Majd közölte, hogy fia hónapokkal ezelőtt elköltözött N. településre az élettársához. A panaszos lakcímét nem tudta megadni, csupán a telefonszámát közölte. Ezt követően K. r. zászlós megkérte a panaszos

édesanyját, hogy mutassa meg az ingatlan helyiségeit, amit ő teljesített. A panaszos elővezetésétől végül a rendőr elállt, mivel nem tartózkodott a helyszínen.

Az intézkedés során a panaszos édesanyja együttműködött, kedvesen fogadta a rendőrt, aki vele kimérten és lényegtörően kommunikált. A panaszos édesanyja krónikus betegségéről nem tett említést. Az intézkedés befejezése a napszaknak megfelelő köszönéssel zárult.

Az intézkedésnek, annak kora reggeli időpontja miatt nem volt szemtanúja. A szomszédok közül senki nem volt kint közterületen, illetve az ingatlanok udvarán sem.

2) H. r. főtörzsőrmester januári jelentéséből kiderül, hogy Z. r. zászlóssal látott el szolgálatot, és együtt kísérelték meg a panaszos elővezetését. Ők az elővezetés megkísérlését követően a kapitányságra mentek, ahol a szolgálatirányító parancsnok tájékoztatta őket, hogy néhány perce telefonált a panaszos az édesanyja által megadott számon, aki elmondta, hogy a rendőrök távozását követően az édesanyja felhívta őt, hogy tájékoztassa őt az intézkedésről. Így tudomása van a tárgyalásról, melyre el is fog menni.

3) Az elővezetés (kísérés) végrehajtásáról szóló jelentés szerint a panaszost bírósági határozat alapján a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 34. § (1)-(2) bekezdéseire tekintettel a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 33. § (1)-(2) bekezdéseinek figyelembe vételével vezették elő 2018. november 27-én 7 óra 40 perces kezdettel. Az elővezetés során a panaszost az Rtv. 29. § (1) bekezdése alapján igazoltatták, valamint az Rtv. 31. § (1) bekezdése alapján ruházatát átvizsgálták. Az intézkedés során kényszerítő eszközt nem alkalmaztak a rendőrök. Az elővezetés 2 rendőr, Sz. Rendőrkapitányság állományába tartozó F. r. főtörzsőrmester és A. r. főtörzsőrmester hajtott a végre, 1 óra 30 perc munkaórában. A panaszos az Rtv. 18. § (1) bekezdés alapján a hozzátartozója/képviselőjének kiértékelését nem kérte.

A jelentés szerint a rendőrök Járásbíróság jelentésben leírt számú végzése alapján, a fenti napon 8 órakor N. település A. út 6. szám alatt a panaszos elővezetése céljából. A helyszínen a rendőröket nem fogadta senki, a lakás bejárati kapuja zárt állapotban volt. Majd az elvégzett adatgyűjtés és tanúkutatás során, a rendőrök a fenti címhez közeli buszmegállóban meglátták a panaszost. Ezt követően őt 8 óra 5 perckor intézkedés alá vonták, majd ismertették az elővezetés okát, amelyet a panaszos tudomásul vett. A végzés egy példányát részére átadták. A rendőrök az elővezetés sikerességét jelentették a tevékenység-irányítónak, valamint a szolgálatirányító parancsnoknak. A panaszossal 8 óra 40 perckor jelentek meg a Járásbíróságon, ahol 2. ajtónál várakoztak a tárgyalás kezdetéig, amikor is a bíró asszony a panaszost sérülés- és panaszmentesen átvette. Ezt követően a rendőrök jelentették az elővezetés végrehajtását a tevékenység-irányítónak, majd engedéllyel távoztak a helyszínről.

A jelentéshez csatolt parancsnoki vélemény és kivizsgálás szerint az elővezetés végrehajtása szakszerű és arányos volt.

4) F. r. főtörzsőrmester 2019. január 10-én kelt jelentésében az alábbiakkal egészítette ki a fentieket.

Mikor intézkedés alá vonták a panaszost, akkor őt a szolgálati NOVA mobilon keresztül ellenőrizték a körözési nyilvántartásban, melyben nem szerepelt, valamint a fénykép alapján megállapítást nyert, hogy ő az elővezetendő személy.

9 óra 10 perckor adták át a panaszost a bíró asszonynak.

Az intézkedés megkezdésekor a buszmegállóba beérkezett a menetrendszerinti buszjárat, illetve a panaszossal tartózkodott egy középkorú hölgy, akivel valamilyen kapcsolatban állt, és a hölgy megjelent az elővezetéssel kapcsolatos tárgyaláson is. Vele szemben azonban nem kezdeményeztek intézkedést.

A panaszos az intézkedést nem kifogásolta, egyedül az elővezetést elrendelő bírósági döntést kérdőjelezte meg, mivel állítólag nem kapott idézést.

Az intézkedés során a panaszos nyugodt magatartást tanúsított, édesanyja nem volt jelen. A fenti hölgyön kívül más a panaszos közelében nem tartózkodott.

5) A. r. főtörzsőrmester 2019. január 14-én a fentiekkel azonos tartalmú jelentést tett.

A Járásbíróság határozattal rendelte el a panaszos elővezetését 2018. szeptember 19. és november 27. napjára. Ezen iratokat a Járásbíróság megküldte a R. Rendőrkapitányságra és a Sz. Rendőrkapitányságra is, tekintettel arra, hogy a panaszos két lakcímmel rendelkezik: egy N. települési és egy D. települési. A fenti napokon mindkét rendőrkapitányság megkísérelte a panaszos elővezetését, amely egyetlen esetben járt eredménnyel. A Sz. Rendőrkapitányság beosztottjai 2018. november 27. napján egy buszmegállóból vezették elő a panaszost a Járásbíróság épületébe.

III.

1) A Testületnek először abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a panaszt az arra jogosult terjesztette-e elő.

A Testület eljárását az Rtv. a IX. Fejezetében, Jogorvoslatok alcím alatt szabályozza. A jogszabály 92. §-ának (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az, akinek a IV-V. Fejezetben - a 46/A-46/C. § kivételével -, valamint a VI. Fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása alapvető jogát sértette, választása szerint

- a) panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez vagy
- b) kérheti, hogy - amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá - panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kilététől függően
 - ba) az országos rendőrfőkapitány,
 - bb) a belső bűnmegelőzési és bünteljesítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója vagy
 - bc) a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója bírálja el.”

A panaszos beadványában említést tesz súlyos, krónikus beteg édesanyjáról, amellyel kapcsolatban azonban megjegyezte, hogy a rendőrök megértőek és családcentrikusak voltak, és az édesanyját érinti rendőri fellépéssel kapcsolatban kifogásokat nem adott elő. Ugyanakkor mivel nem egyértelmű, hogy ezt a panaszos milyen céllal rögzítette, a Testület ezzel kapcsolatban az alábbi megállapítást teszi.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdéséből egyrészt az következik, hogy a Testület rendőri intézkedésekkel, mulasztásokkal, valamint kényszerítő eszközök alkalmazásával kapcsolatos panaszokat vizsgálhat, másrészből pedig a Testülethez az fordulhat, akinek az intézkedés alapvető jogát sértette. Mivel a panaszos édesanyját érintő rendőri fellépés a panaszos alapvető jogát nem érintette, amellyel kapcsolatban a panaszos egyébként sem fogalmazott meg a Testület hatáskörébe tartozó panaszt, ezért **a Testület megállapította a panasz fenti része tekintetében hatáskör hiányát, valamint hogy azt nem az arra jogosult terjesztette elő.**

b) Majd a testület azt vizsgálta, hogy a panaszos határidőben terjesztette-e elő a panaszát.

Az Rtv. 93. §-a értelmében a Testülethez a panaszt az intézkedéstől, ha pedig a panasz előterjesztője az őt ért jogsérelemtől később szerzett tudomást, ettől az időponttól számított húsz napon belül lehet előterjeszteni.

A Testület Eljárási Szabályzatának 9. § (1)-(2) bekezdése szerint „a panaszt a Testülethez az intézkedéstől, ha pedig a panasz előterjesztője az őt ért jogsérelemtől később szerzett tudomást, ettől az időponttól számított 20 napon belül lehet előterjeszteni. Amennyiben a panaszos a fenti határidőt hibáján kívül mulasztotta el, a mulasztás következménye (a panaszbeadvány elutasítása) igazolással orvosolható (igazolási kérelem). Ezt a határidőt a rendőri intézkedéstől kell számítani. Ha azonban a rendőri intézkedés csak később jutott a panaszosnak vagy képviselőjének a tudomására, vagy az előterjesztés akadály csak később szűnt meg, az igazolási kérelem határideje a tudomásszerzéssel, illetőleg az akadály megszűnésével veszi kezdetét. A mulasztástól számított három hónap eltelte után igazolási kérelmet előterjeszteni nem lehet. Az igazolási kérelmet a beadvánnyal egyidejűleg kell előterjeszteni, de a Testületi Tag ekörben – amennyiben a beadvány alapján észleli, hogy az igazolási kérelem lehetősége fennáll – hiánypótlási felhívást bocsáthat ki a panaszos, illetve képviselője felé. Az igazolási kérelemnek az eljárás folytatására nincs halasztó hatálya. Amennyiben a Testület az igazolási kérelemnek helyt ad, a panaszos vagy képviselője által előterjesztett beadványt olyannak kell tekinteni, mintha azt az elmulasztott határidőn belül terjesztették volna elő”.

A Testület megállapította, hogy 2018. szeptember 19-i intézkedés vonatkozásában a panasz előterjesztésére nyitva álló húsz napos határidő 2018. október 9-én lejárt, a panaszos azonban ehhez képest a panaszát csak november 29-én terjesztette elő. Erre való tekintettel a Testület felhívta a panaszost, hogy tájékoztató levele kézhezvételétől számított 8 napon belül terjesszen elő igazolási kérelmet, vagyis jelölje meg késedelmének okát, és egyúttal azt, hogy mikor és milyen körülmények között szerzett tudomást a Testülethez fordulás lehetőségéről, mivel mindezek hiányában ezen panaszát érdemi vizsgálat nélkül el fogja utasítani. A panaszos 2018. december 20-án előterjesztett panasz-kiegészítésében előadta, hogy tárgyalásra idézést sem a D. települési, sem N. települési címre nem kapott, ezért tarja a rendőri intézkedéseket jogszerűtlennek.

Ugyanakkor a panaszos november 29-i beadványához csatolta a Megyei Rendőr-főkapitányság 2018. szeptember 3-án kelt levelét, amelyben tájékoztatták a panaszost 2018. szeptember 19. napjára szóló bírósági idézés tárgyú beadványát, a lakhelye szerinti illetékes kapitányságra továbbították. A panaszos egyidejűleg megküldte a Belügyminisztérium tájékoztató levelét, amelyben felhívták a figyelmét, hogy 2018. augusztus 23-án érkezett bírósági eljárást érintő, bíróság által elrendelt elővezetéssel kapcsolatos beadványa nem tartozik a belügyminiszter feladat- és hatáskörébe. A panaszos a Testület rendelkezésére bocsátotta a Járásbíróság 2018. október 18-án kelt végzését, amelyben a bíróság kötelezte, hogy a szeptember 19-én megkísérelt elővezetésével kapcsolatban keletkezett költséget fizesse meg a Megyei Rendőr-főkapitányságnak. Mindezen beadványokra tekintettel a Testületben az a meggyőződés alakult ki,

hogy a panaszos a szeptemberben megkísérelt elővezetéséről a panasz előterjesztéséhez képest több héttel korábban tudomással bírt, így panasz-kiegészítésében említett körülményt nem fogadta el igazolási kérelemként tekintettel arra, hogy a Testület Eljárási Szabályzata alapján az igazolási kérelem határideje a tudomásszerzéssel, illetőleg az akadály megszűnésével veszi kezdetét.

Mindezekre tekintettel a Testület megállapította a szeptember 19-i intézkedés vonatkozásában, hogy a panasz elkésett.

A Testület így érdemben a 2018. november 27-én foganatosított elővezetést vizsgálta.

c) Az elővezetés elrendelésével kapcsolatosan a Testület az alábbiakat jegyzi meg.

Jelen ügyben a panaszos elővezetését 2018. november 27. napján 9 órára kitűzött tárgyalásra, T. Á. ellen indított büntetőügyben a Járásbíróság rendelte el 2018. október 2-án kelt végzésével, mivel a panaszos 2018. június 11. napjának 9 órára kitűzött tárgyaláson szabályszerű idézésre nem jelent meg.

Az Rtv. 34. §-a rendelkezik az elővezetésről. E jogszabályhely szerint „a rendőr az elővezetést elrendelő határozatban megjelölt személyt az abban megjelölt helyre kíséri, vagy oda útba indítja. Ha az elővezetés másként nem teljesíthető, az elővezetett személyt a Rendőrségen a szükséges ideig – legfeljebb 12 óra időtartamra – vissza lehet tartani. A visszatartás időtartamának számítására az előállításra vonatkozó szabályokat kell alkalmazni. Az elővezetés elrendelésének törvényességéért az elrendelő a felelős.” A szakasz (3) bekezdése rögzíti, hogy az elővezetés elrendelésének törvényességéért az elrendelő a felelős.

A Büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) 162. §-a értelmében az elővezetés személyi szabadságot korlátozó intézkedés annak érdekében, hogy az érintettet a bíróság, az ügyész, illetőleg a nyomozó hatóság elé állítsák, vagy biztosítsák az eljárási cselekményen, illetőleg a szakértői vizsgálaton való részvételét. A törvényben meghatározott személyek elővezetésének elrendeléséről a bíróság, az ügyész, illetőleg a nyomozó hatóság rendelkezik, de az elővezetést a rendőrség hajtja végre.

A rendelkezés szerint „a rendőr, illetőleg a nyomozó hatóság az érintett személyt az elővezetést elrendelő határozatban megjelölt helyre kíséri, ennek érdekében a reá irányadó törvény szerint szükség esetén kényszerít és más intézkedést alkalmazhat. Az elővezetést általában a napnak a hatodik és huszonnegyedik órája között kell végrehajtani. A bíróság, az ügyész, illetőleg a nyomozó hatóság rendelkezhet úgy, hogy a rendőr az elővezetés foganatosítása helyett az érintett személy útba indulását ellenőrizze, ha megalapozottan feltehető, hogy az elővezetés célja ezzel is elérhető.”

Megállapítható, hogy elválnak egymástól az elővezetés elrendeléséért és foganatosításáért való felelősség, mint ahogy elválnak egymástól a két kérdés szabályozása olyan értelemben is, hogy az elrendelésre vonatkozó normák a Be.-ben, a foganatosításra vonatkozó szabályok pedig az Rtv.-ben, illetve a Szolgálati Szabályzatban találhatók.

Az Rtv. fent idézett 92. §-ának (1) bekezdése értelmében a Testület rendőri intézkedésekkel, mulasztásokkal, valamint kényszerítő eszközök alkalmazásával foglalkozik, így nem jogosult büntetőeljárás keretében foganatosított cselekmények törvényességét elbírálni, ezért a Testület nem vizsgálhatja az elővezetés elrendelésének jogszerűségét. Ezek ellen az eljárási cselekmények ellen Be. szerinti jogorvoslattal lehet élni.

A fentieknek megfelelően a Testület nem vizsgálhatta az elővezetés elrendelésének megalapozottságát.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a Szolgálati Szabályzat rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításokra jutott.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye II. cikkében rögzített emberi méltósághoz, a IV. cikkében foglalt személyi szabadsághoz, valamint a VI. cikkében foglalt jó hírnévhez fűződő alapvető jogát, az alábbiak szerint.

2) A Testület érdemben először azt vizsgálta, hogy a panaszos elővezetésére megfelelő jogalap alapján került-e sor.

Az intézkedő rendőrök jelentéseiből az alábbiak voltak megállapíthatóak.

R. Rendőrkapitányság állományába tartozó H. r. főtörzsőrmester és Z. r. zászlóssal 2018. november 27-én 7 óra 5 perckor jelent meg D. településen az A. út 73. szám alatt, hogy elővezessék a panaszost, aki ott nem volt fellelhető. A panaszos édesanyja tájékoztatta a rendőröket, hogy fia hónapokkal ezelőtt elköltözött N. településre az élettársához. A panaszos lakcímét nem tudta megadni, csupán a telefonszámát közölte.

Ezt követően Sz. Rendőrkapitányság munkatársai, F. r. főtörzsőrmester és A. r. főtörzsőrmester megjelentek 8 órakor N. település A. út 6. szám alatt a panaszos elővezetése céljából. A helyszínen a rendőröket nem fogadta senki, a lakás bejárati kapuja zárt állapotban volt. Majd az elvégzett adatgyűjtés és tanúkutatás során, a rendőrök a fenti címhez közeli buszmegállóban meglátták a panaszost. Ezt követően öt 8 óra 5 perckor intézkedés alá vonták, majd elővezették őt a Járásbíróságra.

A Rendőrfőkapitány tájékoztatása szerint a Járásbíróság határozattal rendelte el a panaszos elővezetését 2018. szeptember 19. és november 27. napjára. Ezen iratokat a Járásbíróság megküldte a R. Rendőrkapitányságra és a Sz. Rendőrkapitányságra is, tekintettel arra, hogy a panaszos két lakcímmel rendelkezik: egy N. települési és egy D. települési. A fenti napokon mindkét rendőrkapitányság megkísérelte a panaszos elővezetését, amely egyetlen esetben járt eredménnyel. A Sz. Rendőrkapitányság beosztottjai 2018. november 27. napján egy buszmegállóból vezették elő a panaszost a Járásbíróság épületébe.

A Testület ismételten hivatkozik Be. 162. § és az Rtv. 34. §-ára. Be. 162. § értelmében az elővezetés személyi szabadságot korlátozó intézkedés annak érdekében, hogy az érintettet a bíróság, az ügyész, illetőleg a nyomozó hatóság elé állítsák, vagy biztosítsák az eljárási cselekményen, illetőleg a szakértői vizsgálaton való részvételét. A törvényben meghatározott személyek elővezetésének elrendeléséről a bíróság, az ügyész, illetőleg a nyomozó hatóság rendelkezik, de az elővezetést a rendőrség hajtja végre. Az Rtv. 34. §-ának (1) bekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy a rendőr az elővezetést elrendelő határozatban vagy végzésben megjelölt személyt az abban megjelölt helyre kíséri vagy oda útba indítja.

A Szolgálati Szabályzat 26. pontja alatt tárgyalja az elővezetés kérdéseit. A 33. §. (1) bekezdése szerint elővezetést jogszabályban erre felhatalmazott hatóságok határozata vagy végzése alapján lehet fogatosítani.

A Testület ehelyütt utal továbbá a rendőrség Rtv. 13. §-ának (1) bekezdése szerinti intézkedési kötelezettségére, amely szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

Mivel a fentiek alapján megállapítható, hogy a Járásbíróság 2018. október 2-án kelt végzésével elrendelte a panaszos elővezetését, a Testület úgy foglalt állást, hogy a panaszos elővezetését az R. Rendőrkapitányság a megfelelő jogalap birtokában kísérelte meg fogatosítani, illetve Sz. Rendőrkapitányság munkatársai jogszerűen vezették elő őt, ezért a panaszos személyes szabadsághoz való jogát ebben a vonatkozásában nem érte sérelem.

3) A Testület vizsgálta az elővezetés körülményeit is, mivel a panaszos elmondása szerint az elővezetések miatt szóbeszéd tárgya lett szomszédság körében, amelyek megítélései szerint túlzók voltak.

K. r. zászlós a panaszos édesanyjának lakóhelyén fogatosított intézkedéssel kapcsolatban leírta, hogy az intézkedésnek, annak kora reggeli időpontja miatt nem volt szemtanúja. A szomszédok közül senki nem volt kint közterületen, illetve az ingatlanok udvarán sem.

F. r. törzsőrmester jelentése szerint az intézkedés megkezdésekor a buszmegállóba beérkezett a menetrendszerinti buszjárat, illetve a panaszossal tartózkodott egy középkorú hölgy, akivel valamilyen kapcsolatban állt, és a hölgy megjelent az elővezetéssel kapcsolatos tárgyaláson is. A fenti hölgyön kívül más a panaszos közelében nem tartózkodott.

A rendőrségi iratokból tudható a panaszos elővezetését 2-2 rendőr kísérelte meg.

A panaszos sérelmeinek értékelése során a Testület az alábbi jogszabályi rendelkezésekre volt figyelemmel. Az Rtv. 2. §-ából – amely szerint a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait – levezethető, hogy az intézkedő rendőrök kötelesek úgy eljárni, hogy az az intézkedés alá vontnak a lehető legkisebb sérelem okozásával járjon. Az Rtv. 15. §-ában rögzített követelmény értelmében továbbá a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával.

A Testület általánosságban megjegyzi, hogy a rendőri intézkedések jelentős részét végzik az eljáró rendőrök közterületen, így szinte lehetetlen annak elkerülése, hogy az egyes intézkedéseknek szemtanúi legyenek. A Testület azt sem vonja kétségbe, hogy egy forgalmasabb helyen végzett intézkedés az intézkedés alá vont számára kellemetlen, esetleg megalázó is lehet. Ugyanakkor jelen esetben fontos arra rámutatni, hogy egyrésztől mindkét lakóhelyéről megkísérelték a rendőrök elővezetni a panaszost a korai reggeli órákban, így csökkentve annak esélyét, hogy az intézkedésnek kívülálló szemtanúi legyenek, másrésztől az intézkedés célját – a bírósági tárgyaláson való jelenlétet – más módon biztosítani, minthogy a panaszost a buszmegállóból vezessék elő, nem lehetett. **Mindezekre tekintettel a Testület nem tartotta túlzottnak a rendőri fellépést, figyelembe véve azt is, hogy az intézkedésben 2-2 fő rendőr**

vett részt, ezért arra a megállapításra jutott, hogy nem sérült az arányosság, valamint a panaszos emberi méltóságához, valamint jó hírnévhez fűződő alapjoga.

IV.

A Testület az ügy gondos mérlegelése alapján arra a következtetésre jutott, hogy jogszerűen került sor a panaszos elővezetésére, ezért nem sérült a panaszos személyes szabadsághoz fűződő alapvető joga. Továbbá az elővezetés végrehajtásának módja megfelelt az arányosság követelményének, nem sértette így a panaszos emberi méltóságához és jó hírnévhez való jogát.

A fentiek alapján a Testület az Rtv. 93. § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt átteszi az intézkedést foganatosító szerv vezetőjéhez.

Budapest, 2019. február 28.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
előadó testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Független Rendészeti Panasztestület